

Men så er det, jeg bliver tvivl om, hvad der egentlig er Det Radikale Venstres holdning. Mener man, at vi skal gøre os til slaver af EU-reglerne, følge dem i alt, uanset om det går ud over dyrene eller ej, eller mener man, at vi skal gøre noget ud af det, som man rent faktisk mener, altså at dyrene, svinene, søerne i det her tilfælde, skal transporteres til det nærmeste slagteri? Hvad mener man egentlig?

Kl. 17:26

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:26

Bente Dahl (RV):

Det er sådan, at Danmark som medlem af EU er med i en række aftaler. I Det Radikale Venstre mener vi, at man skal tage aftaler alvorligt. Når man laver aftaler – det kan være to mennesker imellem, to lande imellem eller, som i det her tilfælde, en række lande imellem – så skal de tages alvorligt, helt seriøst, selvfølgelig skal de det. Vi skal opfylde de aftaler, vi har indgået; det er helt frivillige aftaler, det er jo ikke noget, vi er blevet tvunget til. Danmark har frivilligt indgået aftaler med andre EU-lande, og de skal overholdes.

Der er ikke tale om, at vi er slaver af nogle EU-regler. Vi overholder sobert de aftaler, som vi har indgået. Det er også derfor, jeg siger, at det er i EU, vi skal forhandle om nye regler, for vi skal lave nye aftaler, og dem skal vi selvfølgelig lave i EU.

Kl. 17:27

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 17:27

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, det var en lidt mærkværdig besvarelse. Fru Bente Dahl fra Det Radikale Venstre siger jo også, at der er plads til forbedringer i EU, men der er åbenbart ikke plads til dyrevelfærds-mæssige forbedringer, når man ikke vil lægge sig ud med EU, og når man bare siger, at EU får lov til at bestemme, selv om det godt kan være, at det kommer til at gå ud over vores dyrevelfærd, for det er man sådan set ligeglad med.

Hvad er man egentlig bange for i Det Radikale Venstre? Det virker, som om det ikke er andet end et slag i luften, når Det Radikale Venstre i dag er medforslagsstillere på dette beslutningsforslag. For det her forslag vil jo, hvis det bliver til virkelighed og regeringen så afviser, at det kan blive til noget, fordi man ikke kan indføre de her ting på grund af EU-reglerne, så netop være et slag i luften, for jeg tror ikke på, at man

fra Det Radikale Venstres side så vil gøre noget, for man er jo EU-underdanig.

Kl. 17:28

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:28

Bente Dahl (RV):

Ja, hvis man er underdanig, når man har indgået en aftale med nogen, så kan Dansk Folkeparti jo kalde det sådan. Det er ikke sådan, vi ser på det i Radikale Venstre; vi ser sådan på det, at når man har lavet aftaler, holder man dem, selvfølgelig gør man det, et ord er et ord. Vi lægger os ikke ud med EU, vi laver aftalerne om i EU, og det er noget helt andet. Vi er ikke bange for EU, vi laver aftalerne om i EU, hvis det er det, vi vil. Og det er det, vi skal arbejde for.

Med hensyn til dyrevelfærdsreglerne sagde jeg i min ordførertale, at der er plads til forbedringer i EU-reglerne, ja, det er der, og derfor går vi ind for at prøve at forbedre dem. Det kan man jo gøre som aftalepartner; det kan man ikke, hvis man ikke er aftalepartner. Det er en fordel at være aftalepartner, for så har man et ord at skulle have sagt. Så vi har et ord at skulle have sagt, og det bruger vi til at ændre på dyrevelfærdsreglerne, sådan at vi får dem bedret i EU.

Kl. 17:29

Formanden:

Tak til fru Bente Dahl. Så er hr. Per Clausen den næste i ordførerrækken.

Kl. 17:29

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, at når jeg lytter til den her debat, bliver jeg i hvert fald mere og mere tilfreds med, at vi allerede i Folketinget har vedtaget B 14, for det løser jo på forunderlig vis problemerne i forbindelse med mange af de debatter, der eksisterer her i Folketingssalen, f.eks. diskussionen om, hvorvidt vi skal have EU-ændringer eller vi skal have nationale særordninger. Det fremgår klart af det beslutningsforslag, som allerede er vedtaget, at regeringen skal arbejde ihærdigt, flittigt og energisk for at skabe forbedrede regler i EU – efter min mening et hårdt og måske lidt udsigtsløst arbejde, men det er jo så regeringen, der selv tror på, at det kan nytte noget.

Men indtil det er lykkedes at komme igen med det, skal man gennemføre særordninger, nationale særordninger, der sikrer, at vi får det dyrevelfærdsniveau, vi gerne vil have, eller i hvert fald kommer så tæt på, som det nu kan lade sig gøre. Derfor er det også meget godt, at